

Sygn. akt IX Ka 707/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 stycznia 2014 roku

Sąd Okręgowy w Toruniu IX Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący SSO Aleksandra Nowicka

Sędziowie SO Marzena Polak (spr.)

SO Jarosław Sobierajski

Protokolant st.sekr.sądowy Katarzyna Kotarska

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Toruniu Barbary Dryzner

po rozpoznaniu w dniu 30 stycznia 2014 roku

sprawy ***D. F.***

oskarżonego z art. 279 § 1 kk, art. 13 § 1 kk w zw. z art. 279 § 1 kk i art. 288 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk

na skutek apelacji, wniesionej przez obrońcę oskarżonej

od wyroku Sądu Rejonowego w Toruniu

z dnia 7 października 2013 roku sygn. akt VIII K 1233/13

I. prostuje oczywistą omyłkę pisarską w punkcie XV zaskarżonego wyroku w ten sposób, że w miejsce cyfry „VIII” przyjmuje cyfrę „XI”;

II. zaskarżony wyrok zmienia w ten sposób, że:

1. uchyla punkty XII, XIV i XVI;

2. uznaje D. F. za winnego popełnienia czynów opisanych w punktach 6 i 9 zarzutu aktu oskarżenia i przyjmując, iż stanowią one wykroczenia z art. 119 § 1 kw oraz z art. 11 § 1 kw w zw. z art. 119 § 1 kw - w myśl art. 9 § 2 kw, na podstawie art. 119 § 1 kw wymierza D. F. za oba czyny karę 30 (trzydziestu) dni aresztu;

3. na podstawie art. 91 § 2 kk i art. 86 § 1 kk łączy, orzeczone w punktach XI i XIII zaskarżonego wyroku, jednostkowe kary pozbawienia wolności i wymierza D. F. karę łączną 1 (jednego) roku i 5 (pięciu) miesięcy pozbawienia wolności;

4. na podstawie art. 63 § 1 kk zalicza D. F. okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od 1 lipca 2013 r. do 30 września 2013 r. na poczet orzeczonej w ppkt 3 pkt II niniejszego wyroku, kary łącznej pozbawienia wolności;

III. w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

IV. zasądza od Skarbu Państwa (Sądu Rejonowego w Grudziądzu) na rzecz Kancelarii Adwokackiej adw. H. R. kwotę 516,60 zł (pięset szesnaście złotych i sześćdziesiąt groszy) brutto tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu D. F. z urzędu w postępowaniu odwoławczym;

V. zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych za drugą instancję, obciążając Skarb Państwa wydatkami postępowania odwoławczego.

Sygn. akt IX Ka 707/13

UZASADNIENIE

L. K. został oskarżony o to, że:

1. W okresie od 30 czerwca 2013 r. godz. 19:00 do 01 lipca 2013 r. godz. 01:00 w T. przy ul. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z D. F., z terenu parkingu samochodowego dokonał kradzieży z włamaniem samochodu osobowego marki V. (...) o nr rej. (...), nr VIN (...), o wartości 1500 zł na szkodę K. B. - **tj. o czyn z art. 279 § 1 kk**

2. W okresie od 14 czerwca 2013r do 15 czerwca 2013r, w T. przy ul. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z D. F., dokonał zaboru w celu przywłaszczenia roweru górskiego o wartości 300 zł na szkodę W. Ż. - **tj. o czyn z art. 278 § 1 kk**

3. W okresie od 14 czerwca 2013 r. do 15 czerwca 2013 r. w T. przy ul. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z D. F., usiłował dokonać zaboru w celu przywłaszczenia roweru górskiego (...) marki K. wartości 400 zł, lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na fakt, że przedmiotowy rower przypięty był do poręczy klatki za pomocą rowerowego zapięcia którego nie udało się im otworzyć, działając w ten sposób na szkodę S. P. - **tj. o czyn z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 278 § 1 kk**

4. W okresie od 26 czerwca do 27 czerwca 2013 r. w T., działając wspólnie i w porozumieniu z D. F. usiłował dokonać kradzieży z włamaniem do garażu oznaczonego nr (...), usytuowanego przy (...) z siedzibą w T. przy ul. (...) w ten sposób, że przy użyciu łomu i metalowego przecinaka usiłował wyłamać drzwi garażowe zmierzając bezpośrednio do wejścia, do wnętrza garażu i zaboru z niego mienia, lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na przepłoszenie przez przypadkowego przechodnia, działając w ten sposób na szkodę B. L. - **tj. o czyn z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 279 § 1 kk**

5. W okresie od 26 czerwca 2013 r. do 27 czerwca 2013 r. , na terenie (...)z siedzibą w T. przy ul. (...), działać wspólnie i w porozumieniu z D. F. dokonał kradzieży z włamaniem do altany oznaczonej nr (...)i przylegającego do niej pomieszczenia gospodarczego w ten sposób, że po uprzednim wyłamaniu przy użyciu metalowego łomu zamków w drzwiach wejściowych dostał się do wnętrza skąd dokonał zaboru w celu przywłaszczenia kuchenki elektrycznej dwupłytkowej wartości 80 zł, miski marki Z. wartości 150 zł z zawartością zapeklowanej karkówki o masie 2 kg wartości 30 zł, sekatora wartości 65 zł, toporka i dwóch młotków wartości 100 zł, oraz różnego rodzaju artykułów spożywczych i alkoholu w postaci piwa o łącznej wartości 370 zł, powodując straty w kwocie 1025 zł na szkodę A. M. - **tj. o czyn z art. 279 § 1 kk**

6. W okresie od 30 czerwca 2013 r. do 01 lipca 2013 r. w T. przy ul. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z D. F., dokonał kradzieży z włamaniem do samochodu osobowego marki A. (...) o nr rej. (...) w ten sposób, że po otwarciu w/ w pojazdu przy pomocy dopasowanego klucza dostał się do jego wnętrza skąd dokonał zaboru w celu przywłaszczenia zapalniczki o wartości 99 groszy, na szkodę R. M. - **tj. o czyn z art. 279 § 1 kk**

7. W okresie od 30 czerwca 2013 r. do 01 lipca 2013 r. w T. przy ul. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z D. F., dokonał kradzieży z włamaniem do samochodu osobowego marki V. (...) o nr rej. (...) w ten sposób, że po otwarciu w/ w pojazdu przy pomocy dopasowanego klucza dostał się do jego wnętrza skąd dokonał zaboru w celu przywłaszczenia gaśnicy samochodowej 1 kg o wartości 30 zł oraz woreczka foliowego z zawartością przyponów wędkarskich wartości 10 zł, powodując straty o łącznej wartości 90 zł na szkodę J. R. - **tj. o czyn z art. 279 § 1 kk**

D. F. został oskarżony o to, że:

1. W dniu 24/25 czerwca 2013 r. w godz. 02:00-03:00 w T. przy ul. (...) na terenie parkingu niestrzeżonego, gdzie sprawca w nieustalony sposób dostał się do wnętrza pojazdu marki O. (...) o początkowym nr rej. (...) skąd dokonał zaboru celem przywłaszczenia radia samochodowego CD o nieustalonej wartości działając na szkodę nieustalonego pokrzywdzonego - **tj. o czyn z art. 279 § 1 kk**
2. W dniu 29/30 maja 2013r. w godz. 20:00-08:42 w T. przy ul. (...) – sklep (...) po uprzednim ułamaniu n/n narzędziem części kraty zabezpieczającej oraz wypchnięciu drzwi wejściowych dostał się do wnętrza sklepu skąd dokonał kradzieży pieniędzy w kwocie 690 zł, papierosów różnych marek w kwocie łącznej 2782,70 zł, biletów (...) w kwocie łącznej 850 zł, piwa (...) w kwocie łącznej 72 zł, powodując łącznie straty w wysokości 4395,45 zł na szkodę M. L. - **tj. o czyn z art. 279 § 1 kk**
3. W okresie od dnia 02.05.2013 r. godz. 18:00 do dnia 04.05.2013r godz. 06:00, w T. przy ul. (...) – kiosk (...), po uprzednim wyłamaniu blachy ze ściany kiosku i wycięciu otworu w poszyciu ściany oraz odgięciu nieustalonym narzędziem drzwi kiosku zmierzał bezpośrednio do wejścia do wnętrza kiosku i zaboru z niego mienia, lecz zamierzonego celu z nieustalonych przyczyn nie osiągnął wyrządzając w tym samym miejscu i czasie szkody powstałe na skutek uszkodzenia mienia – wyłamania blachy ze ściany kiosku i wycięcie otworu w poszyciu ściany, oraz odgięcia nieustalonym narzędziem drzwi kiosku w łącznej wysokości 1423,84 zł na szkodę (...) S.A. ul. (...), (...) - **tj. o czyn z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 279 § 1 kk i art. 288 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk**
4. W okresie od dnia 28.05.2013 r. godz. 18:00 do dnia 29.05.2012r godz. 05:40, w T. przy ul. (...) – kiosk (...), po uprzednim odgięciu nieustalonym narzędziem drzwi kiosku zmierzał bezpośrednio do wejścia, do wnętrza kiosku i zaboru z niego mienia, lecz zamierzonego celu z nieustalonych przyczyn nie osiągnął czym działał na szkodę (...) S.A. ul. (...), (...) - **tj. o czyn z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 279 § 1 kk**
5. W okresie od dnia 06.06.2013r godz. 20:00 do dnia 07.06.2013r. godz. 05:00 w T. przy ul. (...) – salonik prasowy (...)po uprzednim uszkodzeniu dwóch kłódek od kraty oraz od drzwi wejściowych zmierzał bezpośrednio do wejścia do wnętrza kiosku i zaboru z niego mienia, lecz zamierzonego celu z nieustalonych przyczyn nie osiągnął czym działał na szkodę formy (...)ul. (...), (...) - **tj. o czyn z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 279 § 1 kk**
6. W okresie od 14 czerwca 2013r do 15 czerwca 2013r, w T. przy ul. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z Ł. K., dokonał zaboru w celu przywłaszczenia roweru górskiego o wartości 300 zł na szkodę W. Ż. - **tj. o czyn z art. 278 § 1 kk**
7. W okresie od 05 czerwca 2013r do 06 czerwca 2013r w T. przy ul. (...) usiłował dokonać kradzieży z włamaniem do sklepu spożywczego w ten sposób, że naciął nieustalonym narzędziem kabląk kłódki przy kracie zabezpieczającej drzwi wejściowe do sklepu lecz zamierzonego celu z nieustalonych przyczyn nie osiągnął czym działał na szkodę M. T. - **tj. o czyn z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 279 § 1 kk**
8. W okresie od 30 czerwca 2013 r. godz. 19:00 do 01 lipca 2013 r. godz. 01:00 w T. przy ul. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z Ł. K., z terenu parkingu samochodowego dokonał kradzieży z włamaniem samochodu osobowego marki V. (...) o nr rej. (...), nr VIN (...), o wartości 1500 zł na szkodę K. B. - **tj. o czyn z art. 279 § 1 kk**
9. W okresie od 14 czerwca 2013 r. do 15 czerwca 2013 r. w T. przy ul. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z Ł. K., usiłował dokonać zaboru w celu przywłaszczenia roweru górskiego (...) marki K. wartości 400 zł, lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na fakt, że przedmiotowy rower przypięty był do poręczy klatki za pomocą rowerowego zapięcia którego nie udało się im otworzyć, działając w ten sposób na szkodę S. P. - **tj. o czyn z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 278 § 1 kk**
10. W okresie od 26 czerwca do 27 czerwca 2013 r. w T., działając wspólnie i w porozumieniu z Ł. K. usiłował dokonać kradzieży z włamaniem do garażu oznaczonego nr (...), usytuowanego przy (...)z siedzibą w T. przy ul. (...) w ten sposób, że przy użyciu łomu i metalowego przecinaka usiłował wyłamać drzwi garażowe zmierzając bezpośrednio do wejścia, do wnętrza garażu i zaboru z niego mienia, lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na przepłoszenie

przez przypadkowego przechodnia, działając w ten sposób na szkodę B. L. - **tj. o czyn z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 279 § 1 kk**

11. W okresie od 26 czerwca 2013 r. do 27 czerwca 2013 r. , na terenie(...)z siedzibą w T. przy ul. (...), działać wspólnie i w porozumieniu z Ł. K. dokonał kradzieży z włamaniem do altany oznaczonej nr (...)i przylegającego do niej pomieszczenia gospodarczego w ten sposób, że po uprzednim włamaniu przy użyciu metalowego łomu zamków w drzwiach wejściowych dostał się do wnętrza skąd dokonał zaboru w celu przywłaszczenia kuchenki elektrycznej dwupłytkowej wartości 80 zł, miski marki Z. wartości 150 zł z zawartością zapeklowanej karkówki o masie 2 kg wartości 30 zł, sekatora wartości 65 zł, toporka i dwóch młotków wartości 100 zł, oraz różnego rodzaju artykułów spożywczych i alkoholu w postaci piwa o łącznej wartości 370 zł, powodując straty w kwocie 1025 zł na szkodę A. M. - **tj. o czyn z art. 279 § 1 kk**

12. W okresie od 30 czerwca 2013 r. do 01 lipca 2013 r. w T. przy ul. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z Ł. K., dokonał kradzieży z włamaniem do samochodu osobowego marki A. (...) o nr rej. (...) w ten sposób, że po otwarciu w/w pojazdu przy pomocy dopasowanego klucza dostał się do jego wnętrza skąd dokonał zaboru w celu przywłaszczenia zapalniczki o wartości 99 groszy, na szkodę R. M. - **tj. o czyn z art. 279 § 1 kk**

13. W okresie od 30 czerwca 2013 r. do 01 lipca 2013 r. w T. przy ul. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z Ł. K., dokonał kradzieży z włamaniem do samochodu osobowego marki V. (...) o nr rej. (...) w ten sposób, że po otwarciu w/w pojazdu przy pomocy dopasowanego klucza dostał się do wnętrza skąd dokonał zaboru w celu przywłaszczenia gaśnicy samochodowej 1 kg o wartości 30 zł oraz woreczka foliowego z zawartością przyponów wędkarskich wartości 10 zł, powodując straty o łącznej wartości 90 zł na szkodę J. R. - **tj. o czyn z art. 279 § 1 kk**

Wyrokiem z dnia 7 października 2013 r. Sąd Rejonowy w Toruniu, sygn. akt VIII K 1233/13:

- uznał oskarżonego **Ł. K.** za winnego popełnienia czynów zarzucanych mu w punktach 1, 4, 5, 6 i 7 aktu oskarżenia, to jest za winnego popełnienia przestępstw z art. 279 § 1 kk i z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 279 § 1 k.k. z tym ustaleniem, że czyny te stanowiły ciąg przestępstw i za to, w myśl art. 91 § 1 kk, na mocy art. 279 § 1 kk, wymierzył mu karę 1 roku pozbawienia wolności oraz na mocy art. 33 § 1, 2, 3 kk - karę grzywny w wysokości 20 stawek dziennych po 10 zł każda

- uznał oskarżonego **Ł. K.** za winnego popełnienia czynów zarzucanych mu w punktach 2 i 3 aktu oskarżenia, to jest za winnego popełnienia przestępstw z art. 278 § 1 kk i z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 278 § 1 k.k. z tym ustaleniem, że czyny te stanowiły ciąg przestępstw i za to, w myśl art. 91 § 1 kk, na mocy art. 278 § 1 kk, wymierzył mu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz na mocy art. 33 § 1, 2, 3 kk - karę grzywny w wysokości 20 stawek dziennych po 10 zł każda

na podstawie art. 85 kk i art. 86 § 1 kk i art. 91 § 2 kk połączył w/w kary jednostkowe i wymierzył oskarżonemu **Ł. K.** karę łączną 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie, na podstawie art. 69 § 1 kk i art. 70 § 2 kk, warunkowo zawiesił na okres próby wynoszący 4 lata, oddając w tym czasie oskarżonego, na podstawie art. 73 § 2 kk, pod dozór kuratora sądowego oraz karę łączną 30 stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki na 10 złotych, na poczet której, na mocy art. 63 § 1 kk, zaliczył okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od 1 lipca 2013 roku do 2 lipca 2013 roku.

Na podstawie art. 72 § 2 kk zobowiązał **Ł. K.** do naprawienia części szkody wyrządzonej przestępstwami wchodzącymi w skład ciągów przestępstw opisanych w punkcie I i II sentencji wyroku poprzez zapłatę na rzecz: K. B. kwoty 750 złotych, W. Ż. kwoty 150 złotych, A. M. kwoty 512,50 złotych, J. R. kwoty 45 złotych, R. M. kwoty 50 groszy, w terminie 2 lat od uprawomocnienia się wyroku

- uznał oskarżonego **D. F.** za winnego popełnienia czynów zarzucanych mu w punktach 1, 2, 4, 5, 7, 8, 10, 11, 12 i 13 aktu oskarżenia, to jest za winnego popełnienia przestępstw z art. 279 § 1 kk i z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 279 § 1 kk z tym ustaleniem, że czyny te stanowiły ciąg przestępstw, i za to, w myśl art. 91 § 1 kk, na mocy art. 279 § 1 kk, wymierzył mu karę 1 roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności

- uznał oskarżonego **D. F.** za winnego popełnienia czynów zarzucanych mu w punktach 6 i 9 aktu oskarżenia, to jest za winnego popełnienia przestępstw z art. 278 § 1 kk i z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 278 § 1 k.k. z tym ustaleniem, że czyny te stanowiły ciąg przestępstw, i za to, w myśl art. 91 § 1 kk, na mocy art. 278 § 1 kk, wymierzył mu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności

- uznał oskarżonego **D. F.** za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w punkcie 3 aktu oskarżenia, to jest za winnego popełnienia występku z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 279 § 1 k.k. i art. 288 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk, i za to, na podstawie art. 11 § 3 kk w zw. z art. 279 § 1 kk, wymierzył mu karę 1 roku pozbawienia wolności

na podstawie art. 85 kk i art. 86 § 1 kk i art. 91 § 2 kk połączył w/w kary jednostkowe pozbawienia wolności i wymierzył oskarżonemu D. F. karę łączną 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, zaliczając na podstawie art. 63 § 1 kk, na jej poczet okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od 1 lipca 2013 roku do 30 września 2013 roku.

Na podstawie art. 46 § 1 kk orzekł w stosunku do oskarżonego D. F. obowiązek naprawienia reszty szkody wyrządzonej przestępstwem wchodzącym w skład ciągu przestępstw opisanego w punkcie VIII wyroku poprzez zapłatę na rzecz M. L. kwoty 1497 złotych.

Zasądził od Skarbu Państwa na rzecz Kancelarii Adwokackiej adw. H. R. kwotę 664,20 złotych brutto tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu D. F. z urzędu w postępowaniu przygotowawczym i jurysdykcyjnym.

Zwolnił obu oskarżonych od obowiązku uiszczenia opłaty sądowej, a wydatkami obciążył Skarb Państwa.

Wyrok ten zaskarżył **w całości obrońca oskarżonego D. F.**, zarzucając mu:

1. Obrazę prawa materialnego, tj. art. 278 § 1 kk poprzez jego zastosowanie, podczas, gdy czyny z pkt 6 i 9 aktu oskarżenia stanowią wykroczenia określone w art. 119 § 1 kw i art. 11 § 1 kw w zw. z art. 119 § 1 kw
2. Rażąca niewspółmierność orzeczonej wobec oskarżonego bezwzględnej kary łącznej pozbawienia wolności wynikająca z nieuwzględnienia w dostateczny sposób okoliczności łagodzących zaistniałych w sprawie w postaci wyrażonej przez oskarżonego skruchy, przyznania się do popełnienia zarzucanych mu czynów, postawy oskarżonego, który z własnej woli dostarczył w swoich wyjaśnieniach organom ścigania informacji na temat popełnionych czynów zabronionych, trudnej sytuacji materialnej i bytowej oskarżonego, młodego wieku oskarżonego i zachowania po popełnieniu zarzucanych mu przestępstw wskazującego na chęć zmiany dotychczasowego trybu życia, przemawiających za orzeczeniem łagodnych kar oraz przyjęciem pozytywnej prognozy kryminologicznej wobec oskarżonego

W oparciu o powyższe skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez: uznanie czynów zarzucanych oskarżonemu w pkt 6 i 9 aktu oskarżenia za wykroczenia i wymierzenie za nie jednej kary 1 miesiąca ograniczenia wolności polegającej na wykonywaniu nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 40 godzin miesięcznie, połączenie jednostkowych kar pozbawienia wolności orzeczonych za przestępstwa przy skorzystaniu z zasady pełnej absorpcji i wymierzenie mu w ich miejsce kary łącznej 1 roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 5 lat próby.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja obrońcy oskarżonego doprowadziła do zmiany wyroku.

Sąd meriti prawidłowo przeprowadził postępowanie dowodowe i słusznie uznał, że oskarżony dopuścił się popełnienia zarzucanych mu czynów. Gdyby nie wejście w życie ustawy z dnia 27 września 2013 r. o zmianie ustawy - Kodeks postępowania karnego oraz niektórych innych ustaw, zaskarżone rozstrzygnięcie należałoby zatem w pełni zaakceptować. Skarżący trafnie zauważył, że w związku ze zmianą stanu prawnego zaskarżony wyrok w części, w jakiej czyny z pkt 6 i 9 aktu oskarżenia, polegające na zaborze przez oskarżonego mienia w celu przywłaszczenia,

zakwalifikowane zostały jako przestępstwa, stał się jednak wadliwy. Od dnia 9 listopada 2013 r. zabór mienia, którego wartość – tak, jak rowerów górskich należących do W. Ż. i S. P. - nie przekracza 1/4 minimalnego wynagrodzenia z daty popełnienia czynu, faktycznie stanowi jedynie wykroczenie. Przypisane oskarżonemu czyny zarzucane mu w pkt 6 i 9 aktu oskarżenia rzeczywiście winny zostać zatem uznane za wykroczenia z art. 119 § 1 kw oraz art. 11 § 1 kw w zw. z art. 119 § 1 kw, a wymierzenie za nie kary winno odbyć się według zasad obowiązujących w postępowaniu właściwym dla orzekania w sprawie tego rodzaju czynów, tj. zgodnie z regułami określonymi w kodeksie wykroczeń.

Po uchyleniu dotyczących ich rozstrzygnięć, zawartych w pkt XII, XIV i XVI zaskarżonego wyroku, sąd odwoławczy **uznał** zatem **D. F.** - stosownie do niekwestionowanych przez skarżącego i nie budzących wątpliwości sądu odwoławczego wyników postępowania dowodowego, które potwierdziły, że oskarżony dokonał zaboru roweru na szkodę W. Ż. i usiłował dokonać zaboru roweru na szkodę S. P. - **za winnego dopuszczenia się dwóch wykroczeń: z art. 119 § 1 kw oraz z art. 11 § 1 kw w zw. z art. 119 § 1 kw.**

Za ich popełnienie, po myśli art. 9 § 2 kw, na podstawie art. 119 § 1 kw, sąd odwoławczy wymierzył oskarżonemu jedną karę 30 dni aresztu. W ocenie sądu jedynie kara najsurowszego rodzaju przewidziana za wykroczenie z art. 119 kw w maksymalnym wymiarze stanowić będzie właściwą reakcją na w/w czyny oskarżonego, należycie zabezpieczającą realizację wszystkich celów postępowania. Trudno zgodzić się z obrońcą, że kara ograniczenia wolności miałaby w jego wypadku większy walor wychowawczy. Na uwadze mieć wszak należy, że czynów przypisanych mu zaskarżonym wyrokiem dopuścił się on w zaledwie kilka miesięcy po wydaniu wobec niego wyroku skazującego za popełnienie szeregu innych przestępstw również skierowanych przeciwko mieniu. Oskarżony, który ma trudną sytuację rodzinno-bytową, lecz jest zdrową, młodą osobą, lekceważąc szansę otrzymaną wówczas od sądu, który wymierzył mu karę pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby, po raz kolejny wybrał niezgodny z prawem sposób zdobycia środków na zaspokojenie swoich potrzeb. Powyższe świadczy o jego demoralizacji i poczuciu bezkarności. Oskarżony wciąż z łatwością decyduje się na naruszenie prawa, gdy tylko nadarzy się sposobność łatwego, jego zdaniem, wzbogacenia się w drodze popełnienia przestępstwa. Wymierzenie mu obecnie kary łagodniejszego rodzaju za czyny, które jedynie wskutek zmiany prawa stały się „tylko” wykroczeniami mogłoby - w ocenie sądu odwoławczego - zostać przez niego odebrane jako przyzwolenie na dalsze łamanie zasad prawa. W realiach sprawy względ na młody wiek oskarżonego i konieczność osiągnięcia wobec niego celów wychowawczych oraz uświadomienia mu nieuchronności represji w reakcji na naruszenie prawa przemawiają za surowym napiętnowaniem jego czynów. Po zmianie prawa nie można mu było jednak wymierzyć kary surowszej, niż kara 30 dni aresztu, nawet, jeśli na gruncie poprzedniego stanu prawnego na taką zasługiwał.

Orzekając na nowo o karze łącznej, **w miejsce kar jednostkowych wymierzonych oskarżonemu zaskarżonym wyrokiem za przestępstwa, sąd odwoławczy orzekł – na podstawie 91 § 2 kk i art. 86 § 1 kk – karę łączną 1 roku i 5 miesięcy pozbawienia wolności.** W związku z obniżeniem górnej granicy dopuszczalnego wymiaru kary łącznej, spowodowanym uznaniem części z przypisanych D. F. czynów za wykroczenia, karę łączną orzeczoną przez sąd I instancji ocenić należy wprawdzie jako zbyt surową, jednak - wbrew temu, co twierdzi obrońca - brak podstaw do uznania, że jej wymiar obecnie winien odbyć się w oparciu o zasadę pełnej absorpcji. Po dokonaniu analizy związków podmiotowo – przedmiotowych zachodzących pomiędzy poszczególnymi czynami oskarżonego, sąd meriti słusznie uznał, że kara łączna ustalona przy skorzystaniu z zasady asperacji zbliżonej jedynie do pełnej absorpcji stanowić będzie należyte podsumowanie przestępczej działalności oskarżonego, która znalazła odzwierciedlenie w zaskarżonym wyroku. Podzielając to przekonanie, sąd odwoławczy na tej właśnie zasadzie ukształtował jej wymiar. Okoliczności eksponowane w apelacji, które zostały już przez sąd meriti właściwie uwzględnione przy wymiarze kar jednostkowych (za ciąg przestępstw przypisanych oskarżonemu w pkt XI wyroku oraz czyn z pkt 3 aktu oskarżenia przypisany oskarżonemu w pkt XIII wyroku), nie dawały podstaw do wymierzenia kary łącznej w najniższej dopuszczalnej po myśli art. 86 kk wysokości. Orzeczonej kary łącznej jest do mniejszego (ocenianego łącznie) stopnia społecznej szkodliwości czynów oskarżonego i będąc jedynie o miesiąc wyższą, niż najniższa dopuszczalna przez prawo, żadną miarą nie może zostać uznana za zbyt surową.

Sąd odwoławczy – podobnie, jak i sąd I instancji – nie znalazł podstaw do warunkowego zawieszenia jej wykonania. **Argumentacja zawarta w apelacji nie przekonuje, by oskarżony był osobą, która zasługuje na**

skorzystanie z dobrodziejstwa warunkowego zawieszenia wykonania kary. Postawa oskarżonego po popełnieniu czynów (przyznanie się do winy, złożenie szczerych wyjaśnień i deklaracje zmiany trybu życia) to za mało, by racjonalnie przypuszczać, że jego resocjalizacja pozytywnie przebiegać będzie w warunkach wolnościowych, a sama perspektywa możliwości zarządzenia wykonania kary łącznej stanowić będzie należyłą gwarancję realizacji celów postępowania i wdroży go do przestrzegania prawa. Okoliczności te, jakkolwiek słusznie potraktowane zostały na korzyść oskarżonego w sferze wymiaru kar jednostkowych, nie dają jednak uzasadnionych podstaw do przyjęcia, że kara w postaci wolnościowej wystarczająca będzie do osiągnięcia celów wychowawczych i zapobiegawczych wobec niego. W stosunku do oskarżonego, który mimo młodego wieku, ma już na swoim koncie popełnienie kilku przestępstw, taki środek oddziaływania był wszak już wcześniej stosowany, jednakże orzeczona, m.in. za popełnienie trzech ciągów przestępstw, kara pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, nie była w stanie skłonić go zmiany postawy. Oskarżony już w kilka miesięcy po wydaniu wobec niego prawomocnego wyroku, w okresie próby, dopuścił się w krótkim okresie czasu objętym zarzutami aktu oskarżenia popełnienia szeregu przestępstw podobnych do tych, za które został wówczas skazany. Powyższe świadczy o tym, że jest on osobą zdemoralizowaną, która zamiast podjąć legalne zatrudnienie nie waha się naruszyć prawa, by zdobyć pieniądze potrzebne mu nie tylko na przeżycie, ale i zaspokojenie swoich innych potrzeb. Tylko bezwzględna kara pozbawienia wolności jest w ocenie sądu odwoławczego w stanie spełnić zarówno cele wychowawcze (art. 54 kk), jak zadania w zakresie prewencji wobec młodocianego, lecz wykazującego lekceważący stosunek do porządku prawnego oskarżonego. Cel zapobiegawczy kary winien być w jego wypadku zrealizowany przede wszystkim poprzez uniemożliwienie mu popełniania czynów zabronionych, czy też oddziaływanie odstrasające.

Na podstawie art. 63 § 1 kk, sąd odwoławczy **zaliczył oskarżonemu na poczet orzeczonej przez siebie kary łącznej pozbawienia wolności okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie** od 1 lipca 2013 r. do 30 września 2013 r.

Pozostałe rozstrzygnięcia zawarte w ramach orzeczenia o karze, jako ukształtowane zgodnie z zasadami określonymi w art. 53 kk, nie budzą merytorycznych zastrzeżeń sądu odwoławczego. Na podstawie art. 105 § 1 i 2 kk sąd odwoławczy sprostował jednak z urzędu dostrzeżoną w trakcie kontroli instancyjnej oczywistą omyłkę pisarską zawartą w pkt XV zaskarżonego wyroku poprzez wskazanie, że orzeczony tam obowiązek naprawienia szkody dotyczy szkody wyrządzonej popełnionym na szkodę M. L. przestępstwem wchodzącym w skład ciągu przestępstw opisanego w pkt XI, a nie VIII zaskarżonego wyroku.

Sąd odwoławczy nie dopatrył się w zaskarżonym orzeczeniu żadnych uchybień mogących stanowić bezwzględne przyczyny odwoławcze, będących podstawą do uchylecia wyroku z urzędu.

O kosztach zastępstwa procesowego orzeczono w oparciu o przepisy § 14 ust. 2 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu.

Na podstawie art. 624 kpk i art. 634 kpk, mając na uwadze możliwości finansowe oskarżonego, sąd odwoławczy zwolnił go od kosztów sądowych za II instancję, obciążając wydatkami poniesionymi w postępowaniu odwoławczym Skarb Państwa.